

Cái Rét Nàng Bân

Đông tàn, vào cuối Tháng Ba,
Tháng Tư Xuân ấm, ngàn hoa tươi cười.
Thế mà, như kiếu trở trời,
Bỗng dưng lại lạnh, rớt rơi cả tuần!

Gọi là “Cái rét Nàng Bân”,
Tích xưa, tưởng đã có lần nghe qua.
Chuyện rằng: - Thuở ấy Nước ta.
Giặc Tàu xâm lấn, sơn hà điêu linh!

Trai thời, lớp lớp tòng chinh,
Gái thời, đảm lược, trung trinh chờ chồng!
“Nàng Bân” người vợ trẻ trung,
Chồng đi diệt giặc, ngoài vùng biên cương.

Thương chàng, tiết lạnh gió sương,
Nàng đan áo ấm, mến thương gửi chồng.
Áo đan xong, hết mùa Đông!
Nàng Bân buồn bã, đôi dòng chứa chan!

Có Bà Tiên đến hỏi han,
Biết nàng khóc, bởi áo đan lỗ thời!
Bà Tiên bay vội về Trời,
Tâu Ngọc Hoàng thấu, chuyện người vợ Ngoan.

Ngọc Hoàng bèn triệu bá quan,
Nam Tào Bắc Đẩu, đến ban lệnh truyền.
Rằng: “Trẫm thương cảnh vợ hiền,
Truyền cho Đông hết, được quyền tái lai!

Mỗi năm, lạnh lại vài ngày,
Bổ công áo vợ đan tay chuyen cần!”
Ấy là “Cái rét Nàng Bân”,
Ấy là cái lạnh đầu Xuân ngọt ngào!

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả: quocbao_30@yahoo.com

Kính mời đọc thêm sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TranQuocBao.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỪ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 12600 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC